

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 814. Leonis Pap. III. Annus 19. Lvdovici 1. Leon. Armen.
1. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

N. MICHAELIS EPIS. SENTENTIA.

Quisquam non hominum verum deum esse dicentem... sed velut execrabiles... dicens facitatem hanc esse dicentem... sed velut execrabiles...

XI. THEODO. RI STV. DI. AV. RKA. SENTENTIA. C. 12.

Ad haec Theophilus Nicomediae Episcopus... dicitur... Theophilus Nicomediae Episcopus...

PETRI B. PISC. SENTENTIA.

Post hunc & Petrus Nicaeae Episcopus... dicitur... Petrus Nicaeae Episcopus...

SVTHY. MII EPIS. SENTENTIA.

Post hac facer Euthymius Sardensis Episcopus... dicitur... Euthymius Sardensis Episcopus...

Gal. 1.

Quamvis angelus de caelo euangelizet... dicitur... Quamvis angelus de caelo euangelizet...

XII. THEODO. RI STV. DI. AV. RKA. SENTENTIA. C. 12.

Respondit autem & Theodorus... dicitur... Respondit autem & Theodorus...

Contra igitur de quodam cum incredulitate... dicitur... Contra igitur de quodam cum incredulitate...

At dummodo Patrum curis nihil ad hoc commotum... dicitur... At dummodo Patrum curis nihil ad hoc commotum...

At patres nostri Theodorus... dicitur... At patres nostri Theodorus...

XVII. THEODO. RI STV. DI. AV. RKA. SENTENTIA. C. 12.

Quisquam non hominum verum deum esse dicentem... dicitur... Quisquam non hominum verum deum esse dicentem...

63
viam, hac de rebus Patriarcha Michael, deque Theodoro illi hoc tempore accedente fortissimo adiutore: etenim egit ut idem palam egregius Confessor progrediretur, atque eius rei causa primus omnium poenas dare iustus electo throno, in exilium mitteretur. pergit enim auctor.

XXVII
Et ad multo post egestur & sede sua ab impio Patriarcha, pulsus statim ab urbe ob veritatis defensionem: ducuntur pariter exilio quotquot erant in presbyteris Orthodoxis, quibus vnicum crimen pietatis fuit, sed quomodo pulsus sit ipse Nicephorus Patriarcha, aucti ex huius temporis scriptore Theodoretico in Niceta, quia ait: Lea Tyrannus sanctissimus vero Nicephorus Patriarcha scribens: Descende, inquit, in de sede ista, quoniam Ecclesia te non indiget: At non honestissimo sui literulis ad eum respondit: Non tu, sed Imperator, egeat de sede ista: non enim causa ad gloriam est, cur deponi debeat: At si recte Fidei gratia, & propter pietatem tyranidem patitur, sine per te ipsum, sine per aliquem regnum tuum habuimus, ubi regnum fides, & deservit: Tuus imperator inquit vnam ex Opinationibus suis, quae tyrannico more ipsum deponit. Ille vero cum in regnum deservit Ecclesiam, & de ea faceret ad eandem, & proci adhiberet, cum populus ipse istam praerogativam laudaret, hanc habuit orationem: Filij Christi, anse vos inveni, Christianos vos relinquo. Comis, ad Arcopolim descendisset, neminem confudit, & venit in eum locum, in quem exul dicitur. Ille autem in itinere ad presbitero sentio, seletanti, & multa patientia vique ad eum diem permansit, quo ad Damiani suum migravit, hac Theodoreticus.

XXIX
Sed quo Patriarcha exilium Constantiopolim ferunt, simi Michaelis res Theodori prosequente sic accipit: Theodorus in impio res pariter, quae sola huiusmodi excepti erant & laquei imposti. Sicut enim, prob dolor, & sancti in maxime impio maculis rapientes (quam fasce dicam tuam, Christe mihi, non temporis longummitatem) solo impudenter alidit, & Fangebant, alia famula dabant, alia lato & foris ubi hinc, nihil denique omittentes, quod ipsorum similes faceret, remaneat. hac auctor, paucis licet plurima mala persequens.

Porro exultant ipsam, & gloria confessionis clarior reddidit Patriarcham magis quam mille thronis, ipse Theodorus quidem ad certamen exereat, & in hostes immittit, eum quomodo ad scripitis litteris laudibus effe prosequuntur.

Nicephoro sanctissimo Patriarcha.
Cum spraverit ad sacrum beatorudine tue verticem scribere epistolam, desisti ab impio, partim indignitatis mea confessione partim etiam ex infirmitate ex arduum nata praepeditio. Nam vero vramque paripendens, & Trinitate sermo, miser huius dico. Gaude vere videri impierari, qui virtutum quadriga Fidei coram consummatus. Salus magne sol doctrinae Orthodoxae, cuius confessionis ralis vniuersi orbis illustrator. Salus propugnator veritatis, veterum Sapientum iustitiae, virtutum palchritudine callens Religiosi excessum thronum eius causa, qui semetipsum humiliant vsq. ad mortem, mortem autem Crucis. Reliquisti ministeria & obediencia Archiepiscopalia, & vniuersi incommodis, Confessorum more, exereci malitiosi quam temporis fini delicti pccati. Ac certe, quoniam non ex illis, est in illis vniuersa, membra per vram in Christo ad am mortificati, sanctae marie puritatisque per vram caritatis, omnibus simul in omnibus spoliatus. Nidolum oporitur tua Christi oporitur similia commemorare, immissa de Imperatoribus oppugnationes, vexationes, angustias, ac ac vniuersi suffocationes. Nequa cum Christo abductus et, etiam pro vram etiam ipse relegatus es, in colla conspium redactus es, Martij Christi.

XXX
Sed ecce quam in bonum tibi omnia. Atollo in orbem oculos ex specula mentis, & aspicis filios tuos, seu manus oues, pastor bone, quamvis corpore dispersas, animas amens conuincit. totam penit Ecclesiam tuam vniuersi loca occupantes, & confessionis tua fulgore, scilicet non in ista, quae in vniuersis harescor tenebris versum, Orthodoxa Fidei laudem offendentes. alia quidem Deo immo laus ver athleticam consummationem, alias decertantes sine vili praesertim vram metu, sed Denique scilicet precibus tuis conuincit. Hac est gloria Ecclesiae tuae: Hoc insigne ac symbolum martyrii: quod signum atas excipiens, Deum in te, vni

num, gloriosi abit. Multa tibi pro Christi imagine pugnantem enouia dicuntur. Sed quosque mihi, Dei imitator, quae hac ex amore insus sum qua dixi, facta proci tuas impertiens, quae innumera flum tuum esse non desquam, qui omnium maximo inuita sum propter peccata. hucusq. ad Nicephorum Patriarcham Theodorus Studita.

Sed quid de eo ad locum exilij pergente Cedrenus habeat, accipit: Magnum quos, & inter Patriarchas celebrem Nicephorum cogere voluit, ut edicta ei subferberet, modo obtemperantem Proconesum relegant. & paulo post: Cum avtem Proconesum abduceret Nicephorus, Theophanes Confessor monasterij magni Agri Praefectus eum nauigio praeteruenerit, inuicem insinuat fontem, cum in parte praedij quidam ipse ageret, & fessum, & ceruicoprofessum est. Sed & Nicephorus in conspectu manibus, vicius Theophanem saluatur, huiusmodi tum eum venerat, benedixit, cum quidem videret alterum videret, sed acie spiritum se inuicem ceruicet, dignum inuicem honorem exhibuerunt. Et cum quidam vna nauigantium quaereret, quemnam ita manibus in sublime eleuatis saluaret: Sanctissimum Theophanem Confessorem respondit Agri Praefectum, qui non factum & fessum excepit. Neq. multo post exitum veram Nicephori praedictum ostendit: nam mox cum multis alijs Theophanes quos, ab Ecclesia ista, inuicem, vexatus modo, Confessoris corona deportauit. Neq. ei datum est, Patriarcham posse videre, ne eius vel lat in parte aleret vaticinium.

Relegato Nicephoro solium Archiepiscopale inuicem consecravit, ipse Resurrectionis Dominica die, Theodorus Melissus, quos & Castiter am dicitur, supra monimmo, fuit hic ille, quod idem auctor per fraudem in haerem perduxit Imperatorum tellatur, qui & subdit: Id eundem, & Imperatorum potentiam sibi habens adiumento, non iam in tenebris & angulis, sed palam & pleno ore iconoclastarum promulgant haerem. hactenus ipse.

At qualis iste fuerit, qui tunc fuit Patriarcha successus, aucti Theodoreticum in Niceta, qui ait: Exerant & Patriarcham Theodotum quem ex eorum numero qui Spathary dicuntur, adolefcentium bullitium, elegentes salicet hominem ita rudem ac leuem, vt & theatrum ludicri cum appellare soliti sunt, qui aliquid ridiculum & falsum in eum dicere volebant. Hanc, autem, & seruam quidam secum habuisse eo nomine, quod remibus laboraret, res autem vera, vt voluptatem explet, hac de nouo & haeretico Patriarcha Theodoretus.

Tunc & Niceta Patricijs eadem ex causa eijctur in exilium: nam in Menologio die sexta Octobris hac de ipso: Sancti Patris nostri Nicetae memoria. Ille fuit tres Imperatricibus consanguineus, quem non modo per consanguinitatem suscipit, verum propter ipsius virtutem. Tanti enim laborator, & virtute perfectus, vt ad sacrum Nicenam Synodum secundam fuerit, Imperatricis facie missus, & secundum Dei placitum vniuersi gesserit. Multa vero polens gratia ante Patricium honoratum, Sicilia Dux fuit electus, ubi cum se bene gessit erga viduas & orphanos, reuersus reperit Imperium occupasse Leonem Armenum Iconoclastam, quam uolens reuelat dignitate, saltus est monarchus. Quo audito Imperator, volens eum cruciari, Saluatoris imaginem, vt ea combureret, vel ad se mitteret significauit. Sed ille facere negans, ab ipso relegatus est. Quam multas in exilio passus tentationes, consummationem accepit. Hic ibi in Menologio Basilij Imp. Iustus pariter est exulare tunc Aemilianus Episcopus Cyzici, de quo Gregorius agunt diem natalem octauam mensis Augusti. Sed pariter in exilium egerit Michael Episcopus Synnadorum, cuius certamen pariter recoiunt Graeci vigesimaltertia Maij.

Sed ad res gestas Theodori Studitae reuertamur. Quidnam ab eo factum sit, ubi demotus est Catholicus Patriarcha, & in imagines sacrae vbiq. concitaretur, sic narrat qui eius res gestas prosequitur est Michael Studita: Noster itaque Theodorus acerbè plangens, amantissimè, deponendi in tantarum atrocitate, debere sibi terram optulit, ne vel audiret a lia, vel uerere cogere. Verum tamen ne dolorem solus silentio ferre ac lugere videretur, multumq. malè remedum inuenire: tum excoquit, quae & hostes simul visis posset, & nos magu nauigio, confirmare. Monachos quos in eum monasterio erant, imagines accipere iubet, eiq. manibus sublimis gestat, totumq. canobus anathema circumite, hymnium illud dicendum: M. M. A. C. V.

XXXI.

THEOPH.
ET NICE
PHORVS
NEVTEA
ACTE
RVMVI
DENRE
SALV
TANT.

THEODO
TVS PSE
DORPSC
CONST.

XXXII.

NICETA
PATRICI
VSET A
LII CON
FRSSQVIN
EXV
LANT.

* Synnac
lotum

XXXIII.

PROCO
STONILV
CELE
BRAT
THEOD
SACRAS
MAGI
NEX.

præcepta quæ sub temporibus suorum fortium gesta erant in Eccl[esi]a Dei, & ipsæ manu propria à cum subscriptione rebovavit, & agit auctor de alijs legationibus & diversis locis ad novum Imperatorem hoc eodem anno misit, alijsque quos ipse ad diversos Principes misit; quæ cum ad institutum minime spectare videntur, dicere prætermittimus.

IESV CHRISTI Annus 815.

LEONIS PAP. III. LVDOVICI 2. IMP. LEONIS ARMENI 2.

L. S. EGYPTVA Christi annus octingentesimus decimus quintus, Indictione octava. Quo rursus sancta Des Ecclesia Romana sceleratorum hominum factione prefuram pallavit. Siquidem Carolo Magno Imperatore sublatode medio, qui eius Ecclesie protectionem susceperat, perperam liberaverat à pravoctum hominum in Leonem Romanum Pontificem insurgendum audacia: quali eius morte delinctor omnino remansisset auxilio, rursum facinorosi in eum infurebant, insolentes iniurias, quod scilicet ipse Pontifex, in eos lege præceptis, cuius rei gratia magna fuit turbæ Romæ concitata, sequentisque sunt plurimæ strages, depredationes, incendia, aliæque mala, adeo ut opus fuerit Ludouico Imperatori mittere in Vrbem qui loco Pipini fratris luccellerat in Regno Italia Bernhartum. At hæc & alia narrantur ab Annalium scriptore huius temporis domestico Ludouico, dum ait: Primum autem Ludouicum huius venit, sed domi adhibere, ad eum est ei, quodam de prioribus Romanorum ad interficiendum Leonem Papam in ipsa Vrbe Roma comprehensit, ad eum cum huius causa indicatione ad Pontificem esset delatus, omnes illius factiois auctores ipsius iussu fuisse occisos. Quod cum molestè ferret, arduatum: Siciliam & Haroldum, ipsos, in Saxonia dimisso, cum ad Francorum palatium venisset, Bernhartum Regem Italia nepotem suum, qui & ipse secum in Saxonia fuerat, ad eum eos, quod dicitur, abiit ab eorum Romanam mittit.

II. In eum ad venisset, agritudine decubavit: res autem quas compererat, per Gerhartum Comitem, qui ad hoc ei Legatus erat datus, Imperatori nuntiavit. Quem Legatus Pontificis Ioannes Episcopus Silve Cælidæ, Theodericus nomenclator, & Sergio Dux susceperat, de his que datus non obsecravit, per omnia Imperatoris susceperat, de post nonnulla: Cum autem Romanus Leonem Papam agritudine decessisse viderent, collectâ manum, omnia prædicia, qua in singularium civitatum territorijs sue territorij, noviter exierat, ad primam diripiunt, deinde omnia que creantur, tam domum in se advenit, & qua sibi erepta querebantur, violenter auferri. Quo comperit, Bernhartus hanc vestigia manu per Vngariam Ducem Spolitanum fecit, quem illum statuit, & eas à capta deservire fecit. Quæ, erant ergo per Legatos Imperatori nuntiavit, in eoque doctus.

III. Sic & omnes huius temporis scriptores, qui res gestas Ludouici sunt prosequuti; sicut auctor qui eius vita conscripsit Adhemarus & apud Aimoinum appoluit appeditem, res pariter gestas sui temporis prosequuntur, acque testantur Legatos Apostolicos purgatum reddidisse Leonem Pontificem in omnibus ipi obiectis apud Ludouicum Imperatorem.

IV. Quod verò pertinet ad res Orientales, hoc eodem anno impio Leo Imperator maiori odio in Orthodoxos ceptam anno superiori persecutionem adaugens: vt ad lapsum cogeret, quos relegavit Episcopos & Abbates, eosdem Constantinopolim reuocat, præiensque adhibere ad ruinam ipsorum omnem sollicitudinem. Quod & existentiâ ipsi accidit, vt nonnulli interuene in laqueum spoliatis abducti fuerunt, magno scandalo & ruina fidelium. Acta ista quidem fuisse hoc anno secundo Leonis, Theodericus in Niceta demonstrat, cum sequenti hieme à persecutione ex citata id accidisse telleret, qui de Niceta Confessore id memoria dignum enarrat.

V. Cum Imperator considerasset, exitu ipso nihil aliud persequendum

vi, nisi Patres illos alacriori reddi, quippe qui animos omnibus usque in miseriam haberent: versus ille consilium mutavit. Cum enim nondum quinque dies illi viri in exiliis mansisset, rursus mare quendam studio costem hinc, autem reverti iussit, eadem tunc à difficultate & molestiâ: eorum, tam in libero esse, quoad ipse cogitaret, quâ ratione ad suam voluntatem illos, petrabere possent. Cuius hinc tempus, & salutarum reuocatorum dei reuocasset post sanctum Pascha maiorem inuentori Ioanni eorum tradidit, vt quâ vellet ratione ipsos assigeret. Cum igitur eos apprehendisset, in diversos carceres misit, & talibus tormentis subiecit atque compressit, quibus neque Gentiles olim Martyres ipsos assigerant. Cum enim in vrbis & obscuris carceres eos coniecisset, neque stratum aliquod infra se, neque tegumenta super se haberet, eo modo quo singuli erant induti, sic hinc profecti sunt, testa quibusdam pro puluimur videntes. Quibus singulis per foramen quoddam angustissimum panis eius, putridi rancidi velut cambus progrediant, tantum videlicet, quantum satis esse videbatur, no fame perierunt, istem & pernam aqua mali olere dabatur. Erat enim Imperatori præpositum, vel sanctis viros ad suam sententiâ adducere, vel vt à eos priuare. Quin etiam vt plus molestia & tormentum celeberrimo Patri nostro Niceta afferret, cum quilibet monstrabat fratre em nostrum Theodisium nomine, qui Christi gratiâ ei face factus fuit, ad hoc iunem in custodia obliuisti, & eadem ratione afflicti.

VI. Cuius autem aduersarij illos viderent malle mori, quam veritatem prodere: delerunt operam, vt ipso eo nomine deciperent, quod nihil aliud ab eis quærerent, nisi vt seuel cum Theodoro Patriarcha communicarent, neque quodpiam aliud facerent: deinde singulis ad sua monasteria regressi possent cum ea fide & sententiâ quam haberent. Hæc obditione exierunt Patres illi de cetero Patres appellare, qui venit in palæstra quâsi supplicat aut sunt, quamvis eorum rem in ardentem quendam feruorem post trinis conuertebant, ob id, carcere detenti fuerunt. Venient ad sanctum Nicetam, cum hinc erant, vt exeret de carcere. Cum autem illeremore arceret, & nullo pacto vi que ab ipso dicerentur, parere vellet: pergebat ipsam excitate, quod dicerent fieri non posse, vt illi ipse conueneret, alij exonerent. Nihil inquam, nisi quod illi à nobis querunt. Paulatim quilibet prudenti eis concedamus, ne fitotum perdatam.

VII. Ita cum duntaxat vim inferrent, contra voluntatem ipsam Patres egit, non erant fugient, neque quod calamitates pati recusatent, nunquam enim hoc dixerunt: sed Patrum exhortatione impulsus se subiecit, non alio modo & proposita, sed iones reuocavit. Nam si preside ratione vita & mori & proposita illi fuisse: certo seo martem illi futuram fuisse optabilem, neque omnium de rella Vide ad doctrina aliquam cum remissam fuisse, etia si pericula ignita proposita ei fuissent, vel abutur decepto sub dispensationis prætextu ab illo Iosepho Kelesto Ioannis in impletate collego: nam & eodem nomine probat & benedixerat nuptias, in ecchi Constantinii Imperatoris, vt superius dictum est, hoc itaque velamento simpliciores decepti sunt, vt sua reciperent mouleria. Perge verò Theodericus.

VIII. Quamobrem omnes ad ea que oratoria dicuntur, quæ, vt antea pitaris exculta erant, ascenderunt, cõmuni armis, cum Theodoro manum illi dante. Tunc illi Theodericus: Qui non adorant, inquit, imaginem Christi, anathemati subijciuntur, ita luttissimus homo adore se Christi imaginem profectus est, vt monachos Confessores faceret delictores, eorumque communionem fraude subripere. Itaque perge auctor. Reliqui Patres in suam quæsi, monasterium, quod regebat, obierunt, ille verò beatus pater Niceta, cum secum animo cogitasset, multæ animæ causam esse, cum qui ab institutione nostra desierat, decreuit auferre, & in aliam regionem profectus, & illic errorem, in quem lapsus fuerat, emendare. Cum igitur omnia sua in nauigium coniecisset, nauigium usque, præconuocatum. Sed hic sententiam mutans, secum, dicens: Vt errat non cõmissum fuit, illic opus esse & emendationem feruere dicit sui hinc, & in priore sua confessione ac fide permanebat, nihil cõmuni metuens.

IX. Quoniam cum Imperator ad se vocasset: Quis est, inquit, quod cum alij Patres in sua monasteria profecti sunt, in solis hic relicti es, propriam voluntatem se inuicem non edicto meo patens? sed, vt audeat, egerat illi Imperatoris iussu auferre & nos decipere. Quod cum nostro edicto cadens, et monasterium tuum redi, sui minis arum tibi offerat, quos perferre nō poteris. Ad hæc sanctus ille vir

LEVO-CANTUR IN VRBER EXVLES ARCHIMANDRITAE.

LAPSVS MYLTO-VYI ARCHIMANDRITAE.

NICETA DAT MA.

ARCHIMANDRITAE COM-MUNE-CANT-VYI THEODORO SARETI CO.

NICETA LAPSVS ITERVM CONTE-SV.

ARCHIMANDRITAE COM-MUNE-CANT-VYI THEODORO SARETI CO.

NICETA LAPSVS ITERVM CONTE-SV.

ARCHIMANDRITAE COM-MUNE-CANT-VYI THEODORO SARETI CO.

NICETA LAPSVS ITERVM CONTE-SV.

ARCHIMANDRITAE COM-MUNE-CANT-VYI THEODORO SARETI CO.

NICETA LAPSVS ITERVM CONTE-SV.

ARCHIMANDRITAE COM-MUNE-CANT-VYI THEODORO SARETI CO.